

Sygn. akt II K 240/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prok. Rej. w Kętrzynie: Dariusz Piotrowski

po rozpoznaniu w dniach: 14.09.2016r., 03.10.2016r., 20.10.2016r., 17.11.2016r., 19.12.2016r., 15.02.2017r., 29.03.2017r. i 21.04.2017r. sprawy:

Z. S. (1)

s. S. i I. z domu W.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 7 listopada 2012r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził I. G. sp.j. w I. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 3883,85 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

2. w dniu 7 listopada 2012r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził firmę Piekarnia – Cukiernia (...) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 3063,87 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

3. w okresie od 7 listopada 2012r do 14 grudnia 2012r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych oraz przesyłając w dniu 12.12.2012r faksem w celu użycia za autentyczne podrobione potwierdzenie przelewu kwoty 10.439,01 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. w Ż. doprowadził wskazaną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 20.465,97 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT: (...), (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

4. w okresie od 14 – 29 listopada 2012r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Zakłady (...) S.A. w O.

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 6.464,94 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT: (...), (...), (...), (...), (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. w okresie od 15 – 30 listopada 2012r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 26.329,22 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT: (...), (...), (...), (...), (...), i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. w dniu 16 listopada 2012r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził (...) sp.z o. o. w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 13394,70 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

7. w dniu 1 grudnia 2012r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził Zakład Produkcyjno – Handlowy (...) P. M. w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 1963,70 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

8. w dniu 11 grudnia 2012r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził (...) Sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci węgla o łącznej wartości 17712 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

9. w dniu 9 stycznia 2013r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) Sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 3723,07 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

10. w okresie od 21 stycznia 2013r do 01 lutego 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Zakład (...) s.c. J. i K. L. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przetworów rybnych o łącznej wartości 9875,68 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT: (...) i (...), z czego uregulował kwotę 2600 zł, powodując stratę w kwocie 7275,68 zł,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

11. w okresie od 4-19 lutego 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził (...) Sp. z o.o. w Ł. do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przetworów rybnych o łącznej wartości 18367,20 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT nr: (...), (...), i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

12. w okresie od 5-22 lutego 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów odzieżowych o łącznej wartości 6839,41 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT nr: (...), (...), i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

13. w dniu 7 lutego 2013r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) s.c. w R. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci obuwia roboczego o łącznej wartości 1583,01 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

14. w dniu 10 lutego 2013r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził firmę (...) w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów rybnych o łącznej wartości 23701,20 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

15. w dniu 20 marca 2013r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził (...) Sp. z o.o. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wózków transportowych o łącznej wartości 3005,58 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

16. w dniu 18 czerwca 2013r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził Zakład Produkcji (...) w N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 2072,55 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr (...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

17. w okresie od 17-24 lipca 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Zakład Produkcji (...) D. G., P. D. sp.j. w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 5449,52 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT nr: (...), (...), i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

18. w okresie od 7-13 sierpnia 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził Z. P.H. (...) M. M. w Ś.

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 4855,79 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT nr: (...), (...), i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

19. w okresie od 21-29 listopada 2013r w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził (...) Firma (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 7979,88 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT nr:

(...), (...), z czego uregulował kwotę 1234,94 zł, powodując stratę w kwocie 6744,94 zł,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

20. w okresie od 17 marca 2014r. do 07.04.2014r. w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych, doprowadził (...) Sp. z o.o.

w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przetworów rybnych o łącznej wartości 5875,05 zł, które otrzymał wraz z fakturami VAT: (...), (...), z czego uregulował kwotę 351,75 zł, powodując stratę w kwocie 5523,30 zł,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

21. w dniu 19 stycznia 2015r w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i jej możliwości płatniczych doprowadził Zakład (...) -ka Sp.j. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wyrobów mięsnych o łącznej wartości 3293,19 zł, które otrzymał wraz z fakturą VAT nr(...) i nie uregulował płatności,

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k.

I. oskarżonego Z. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to, w oparciu o przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art.4§1 k.k.:

- za czyny z pkt I, II, IV - XXI aktu oskarżenia z mocy art.286§1 kk skazuje go za każdy z tych czynów, zaś przy zastosowaniu art.91§1 kk na podstawie

art.286§1 kk i art.33§2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

- za czyn z pkt III aktu oskarżenia z mocy art.286§1 kk w zb. z art.270§1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.11§2 kk skazuje, zaś na podstawie art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk i art.91§2 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego na okres próby 4 (czterech) lat,

IV. na podstawie art.46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- Zakład (...) -ka Sp. j. w K. kwoty 3.293,19 (trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt trzy 19/100) złotych,
- Zakład Produkcji (...) w N. kwoty 2.072,55 (dwa tysiące siedemdziesiąt dwa 55/100) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w Ł. kwoty 5.523,30 (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia trzy 30/100) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w Ż. kwoty 20.465,97 (dwadzieścia tysięcy czterysta sześćdziesiąt pięć 97/100) złotych,
- I. G. sp.j. w I. kwoty 3.883,85 (trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt trzy 85/100) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 3.005,58 (trzy tysiące pięć 58/100) złotych,
- (...) Firma (...) w S. kwoty 6.744,94 (sześć tysięcy siedemset czterdzieści cztery 94/100) złotych,
- Zakład Produkcji (...) D. G., P. D. sp. j. w M. kwoty 5.449,52 (pięć tysięcy czterysta czterdzieści dziewięć 52/100) złotych,
- (...) Sp. z o. o. w D. kwoty 13.394,70 (trzynaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt cztery 70/100) złotych,
- (...) i Handel (...) w Ł. kwoty 23.701,20 (dwadzieścia trzy tysiące siedemset jeden 20/100) złotych,
- Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B. kwoty 26.329,22 (dwadzieścia sześć tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć 22/100) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w Ł. kwoty 18.367,20 (osiemnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem 20/100) złotych,
- Piekarnia – Cukiernia (...) w K. kwoty 3.063,87 (trzy tysiące sześćdziesiąt trzy 87/100) złotych,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 3.723,07 (trzy tysiące siedemset dwadzieścia trzy 07/100) złotych,
- Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w Ł. kwoty 6.839,41 (sześć tysięcy osiemset trzydzieści dziewięć 41/100) złotych,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) s. c. w R. N. kwoty 1.583,01 (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt trzy 01/100) złotych,

VI. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 700 (siedemset) złotych.

Sygn. akt. II K 240/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 23.07.2001 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym została zarejestrowana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie (...). Spółka ta posiadała siedzibę przy ul. (...) w K..

Jedynym wspólnikiem tej spółki był Z. S. (1), który pełnił funkcję prezesa jednoosobowego zarządu. Przedmiotem działalności spółki był handel artykułami hurtowymi.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w dniu 19 marca 2013 r. przekształciła się w (...) Sp. z o.o. Spółka posiadała magazyn przy ulicy (...) w K..

W spółce w latach 2012-2014 byli zatrudnieni: Z. N. (1), T. M., M. N., S. B., A. Ć., M. C. oraz M. S. (1). Pracownicy ci nie mieli dostępu do kont bankowych Spółki, nie zajmowali się regulowaniem płatności z kontrahentami.

Z. N. (1) (dyrektor ds. handlowych) zajmował się wyszukiwaniem dystrybutorów towarów, ustalaniem z nimi cen oraz warunków współpracy. O swoich ustaleniach informował Z. S. (1), na którego polecenie składał konkretne zamówienia. Z. N. (1) nie miał pełnej wiedzy na temat sytuacji finansowej Spółki, nie miał on również dostępu do rachunków spółki.

(...) prowadziła firma Usługi (...) z siedzibą w K..

Z bilansów i rachunków zysków i strat (...) / (...) Sp. z o.o. za lata 2012 r. 2013 r. oraz w okresie styczeń – kwiecień 2014 r. wynika, iż Spółka miała kłopoty finansowe. Ze sprawozdań dokonanych przez wyżej wymienione biuro wynika, iż na dzień 31.12.2012 r. Spółka poniosła stratę w kwocie 69 296, 53 zł, kolejno na dzień 31.12.2013 r. poniosła stratę w kwocie 105306,64 zł. Biuro zakończyło wykonywanie czynności rachunkowych w dniu 30.04.2014 r. kiedy strata spółki wynosiła 131603, 76 złotych.

dowody: bilans i rachunki zysków i strat spółki k. 89-97, częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.628-633, zeznania Z. N. (1) k. 87, 619 – 622, 1041v-1042, L. O. k. 99 – 100, 1042v, akt notarialny – umowy spółki (...) sp. z o.o. k. 638-641, informacje z KRS dot. (...) Sp. z o. o. k. 175, informacje z ZUS k.155.

W listopadzie 2012 r. spółka (...) nawiązała współpracę ze **spółką jawną (...) z siedzibą w I.**, której współwłaścicielami byli R. G. i H. G., zajmującą się produkcją wyrobów (...) Spółkę (...) reprezentował Z. S. (2) jako prezes zarządu.

W dniu 07 listopada 2012 r., po wcześniejszym zamówieniu towaru przez Z. S. (1), firma (...) sp. j. dostarczyła spółce (...) wyroby cukiernicze o wartości 3883,85 złotych. Na okoliczność sprzedaży została wystawiona faktura VAT z dnia 07.11.2012 roku o nr (...) z przedłużonym terminem płatności.

Spółka (...) nie uregulowała należności z powyższej faktury w wyznaczonym terminie, w związku z czym w dniu 13.02.2013 roku do (...) Sp. z o.o. zostało wysłane wezwanie do zapłaty nr (...) (...), które pozostało bez odpowiedzi. W tym czasie Z. S. (1) kilkakrotnie kontaktował się telefonicznie ze współwłaścicielem spółki (...) informując, że sprzedał wszystkie zakupione towary i prosząc o zrealizowanie kolejnej dostawy. Mimo zapewnień telefonicznych i pisemnych Z. S. (1) nie uregulował należności i po pewnym czasie zerwał kontakt z wierzycielem.

W dniu 24.06.2013 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie wydał nakaz zapłaty z klauzulą wykonalności z dnia 19.12.2013 r. W dniu 18.06.2014 r. sprawa została przekazana do Komornika Sądowego, który wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 692/14. Postanowieniem z dnia 10.10.2014 r. zawieszono postępowanie egzekucyjne. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania H. G. k. 371-373, 1043, postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego k. 376, nakaz zapłaty k. 379, pisma od Z. S. (1) k. 381, 382, wezwanie do zapłaty k. 383, faktura k. 384.

W dniu 7 listopada 2012 r. (...) Sp. z o.o. dokonała w firmie Piekarnia- Cukiernia (...) **w K.** zakupu towaru w postaci wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 3063,87 złotych. Za towar wystawiono fakturę VAT nr (...) z odroczonym terminem płatności na 14 dni.

Po upływie ustalonego w fakturze terminu płatności J. O. skontaktował się telefonicznie ze Z. S. (1), reprezentującym spółkę (...). Ten zapewniał, że jeszcze tego samego dnia do godziny 15.00 wyśle pieniądze. Takie bezskuteczne zapewnienia, że uiści należność składał jeszcze kilkakrotnie, aż do lutego 2013 r. W lutym 2013 r. wysłał pisemną informację, że nieuregulowanie należności jest spowodowane brakiem rozliczenia z jego odbiorcami.

Sąd Rejonowy w Lublinie w dniu 08.03.2013 r. wydał nakaz zapłaty obejmujący kwotę 3063,87 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. W toku egzekucji komorniczej pokrzywdzona firma nie uzyskała żadnej kwoty. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania J. O. k. 582v -583, odezwa Sądu Rejonowego w Trzebnicy k.12, nakaz zapłaty k. 585, pismo Z. S. (1) k. 587

(...) sp. z o. o. w dniu 31 października 2012 r. przesłała zapytanie ofertowe dotyczące produktów **(...) sp. z o.o. w Ż.**, na którym w imieniu spółki podpisał się dyrektor ds. handlowych Z. N. (1).

W dniu 7 listopada 2012 r. (...) sp. z o. o. dokonała w (...) sp. z o.o. zakupu towaru w postaci wyrobów cukierniczych o wartości 10439,01 złotych. Za zamówiony i pobrany towar wystawiono fakturę VAT nr (...) z odroczonym terminem płatności, ustalonym na dzień 21.11.2012 r. Należność nie została uregulowana we wskazanym terminie. W korespondencji mailowej Zbigniew Niedbała tłumaczył, że przesyła zagranicą i nie zdążył przed wyjazdem podpisać przelewu. Podczas kolejnych kontaktów przedstawiciele spółki (...), jak i Z. S. (1) zapewniali, że pieniądze będą wysłane bądź już zostały wysłane i przesyłają jedynie potwierdzenie, co jednak nie miała miejsca.

W dniu 11 grudnia 2012 r. spółka (...) przestała potwierdzać zapłatę kwoty 10439,01 zł za fakturę nr (...) /2012i jednocześnie złożyła kolejne zamówienie w U. C.. W związku z tym Spółka (...) dokonała realizacji kolejnego zamówienia wystawiając fakturę (...) na kwotę 10026,96 złotych.

Pieniądze za wcześniejszą fakturę nr (...), wynikające z przesłanego potwierdzenia zapłaty w rzeczywistości nigdy nie wpłynęły na konto firmy (...). Druga faktura (...) również nie została zapłacona. Łączna wartość zamówionych towarów wyniosła 20465,97 złotych. Pomimo telefonicznych zapewnień należności nie zostały uregulowane. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: świadka I. Ż. k.515-516, odezwa Sądu Rejonowego w Kutnie k.24 , faktury VAT k.522, 524, wiadomość mailowa k. 526, potwierdzenie przelewu k. 626, zapytanie ofertowe k. 520.

W listopadzie 2012r. spółka (...) nawiązała współpracę z **Zakładami (...) S.A. w (...) S.A. w B.** W tym czasie obie spółki były w trakcie połączenia, ale działały jeszcze na oddzielnych nr NIP i były wystawiane oddzielne faktury przez każdą z firm.

W okresie od 14 do 29 listopada 2012 r. spółka (...) zamówiła wyroby cukiernicze o łącznej wartości 6464,94 zł (...) S.A. w O.. Zamówienie podpisał dyrektor ds. spraw handlowych Z. N. (1). Spółka (...) wносиła o realizację zamówienia z odroczonym terminem płatności.

Towar został dostarczony na podstawie: faktury VAT nr (...) z dnia 14.11.2012 r. na kwotę 395,57 złotych, faktury VAT nr (...) z dnia 14.11.2012 r. na kwotę 1 771, 75 złotych, faktury VAT (...) r. z dnia 22.11.2012 r. na kwotę 687,08 złotych, faktury VAT nr (...) na kwotę 2094,69 złotych oraz faktury VAT nr (...) z dnia 29.11.2012 r. na kwotę 1515, 85 złotych. Nie uregulowano płatności. Pokrzywdzony nie składał wniosku o naprawienie szkody.

dowody: zeznania E. M. k. 1259, 548, G. K. (1) k. 404-405, k.1119, faktury VAT k.553,559,565,569,573, zamówienia k. 557, 562,580, 581

Natomiast w okresie od 15 do 30 listopada 2012 r. (...) Sp. z o.o. zamówiła wyroby cukiernicze o łącznej wartości 26329,22 zł od **Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B.** Towar został dostarczony na podstawie: faktury VAT (...) z dnia 15.11.2012 r. na kwotę 3061, 08 zł, faktury (...) z dnia 15.11.2012 r. na kwotę 1340,38 złotych, faktury VAT nr (...) z dnia 22.11.2012 r. na kwotę 1579,57 zł, faktury (...) z dnia 30.11.2012 r. na kwotę 17806, 46 zł oraz faktury (...) z dnia 30.11.2012 r. na kwotę 2541,73 złotych.

Pod koniec listopada 2012 r. pracownik wyżej wymienionego Przedsiębiorstwa (...) spotkał się w siedzibie spółki (...) ze Z. N. (1). Nie mógł jednak zobaczyć magazynu spółki, bowiem został poinformowany, że magazyn jest w remoncie.

Gdy pierwsza płatność ze strony W. nie wpłynęła w terminie G. K. (2) kontaktował się z Z. N. (1), a następnie ze Z. S. (1), którzy zapewniali go, że towar został sprzedany i płatność zostanie dokonana.

W dniu 11.12.2012 r. do centrali Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B. wpłynął faks z potwierdzeniem wpłaty kwoty 6496,15zł, zgodnie z którym wpłaty miano dokonać na poczcie w O.. W tym czasie przedstawiciele W. nalegali na kolejne dostawy. Z uwagi na brak wpływu kwoty wynikającej z przesłanego potwierdzenia na konto przedsiębiorstwa (...), G. K. (2) kontaktował się ze Zdzisławem S., który początkowo twierdził, że wszystko jest w porządku i nie wie dlaczego pieniądze nie doszły, a następnie, że wpłaty dokonywał pracownik i doszło do defraudacji pieniędzy.

Następnie G. K. (2) kilkakrotnie umawiał się ze Z. S. (1) na osobisty odbiór pieniędzy, jednak nigdy do spotkanie nie doszło. Z. S. (1) zawsze w ostatniej chwili odwoływał spotkania tłumacząc się najróżniejszymi zdarzeniami losowymi. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania G. K. (1) k. 404-405, k.1119, informacja od (...) S.A w B. k. 407-408

W październiku 2012 r. przedstawiciel **firmy (...) Sp. z o.o.** I. P. nawiązała współpracę z firmą (...) Sp. z o.o. Z. S. (1) pierwsze zamówienia na wyroby cukiernicze w w/w firmie złożył telefonicznie w listopadzie 2012 r.. Zgodnie z zasadami panującymi w firmie (...) należność za pierwsze trzy zamówienia w przypadku nowego kontrahenta miała zostać uregulowana gotówką przed dostarczeniem towaru. Tak też było w przypadku zamówienia z firmy (...).Płatność za pierwsze zamówienie została uregulowana, po czym towar został dostarczony.

Między 11 a 13 listopada 2012 r. I. P. osobiście odebrała zamówienie na kolejne dostawy towaru. W dniu 16.12.2012 r. wystawiono fakturę nr (...) na kwotę 13394,70 zł, która została przesłana faksem do (...) Sp. z o.o. Z. S. (1) zadzwonił do I. P. zapewniając ją, że właśnie dokonał przelewu. W związku z czym towar został wysłany. Towar został odebrany osobiście przez Z. S. (1), jednak pieniądze nie wpłynęły na konto spółki (...). I. P. wielokrotnie kontaktowała się ze Z. S. (1), który zapewniał ją, że przelew został wykonany. Następnie wyjaśniał, że nastąpił błąd w banku. Umówił się z nią w siedzibie firmy w K., aby osobiście przekazać pieniądze, jednak na spotkanie nie przyjechał i nie odbierał od niej telefonów. W tym samym czasie do siedziby firmy przyjechał Z. N. (1), który był umówiony ze Z. S. (1) na odbiór wynagrodzenia, którego również nie otrzymał.

W późniejszych dniach I. P. kilkakrotnie rozmawiała telefonicznie ze Z. S. (1), który zapewniał ją , że uregulował należność.

Na początku grudnia 2012 r. (...) sp. z o.o. otrzymała faks od (...) Sp. z o.o., podpisany przez Z. N. (1), z przeprosinami i zapewnieniem, że do dnia 08.12.2012 r. zaległość zostanie uregulowana. I. P. kontaktowała się w tej sprawie ze Z. N. (1), który zaprzeczył, aby był autorem przedmiotowego faksu.

Z. S. (1) ostatecznie nie uregulował należności. Prowadzone postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na brak możliwości ściągnięcia zadłużenia. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zeznania I. P. 476v-477, (...), faktura VAT k. 479

W grudniu 2012 r. (...) Sp. z o.o. dokonała zakupu wyrobów cukierniczych od **Zakładu Produkcijno - Handlowego (...) P. M. w M.** W związku z zakupem wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 1963,70 złotych. Należność nie została uregulowana.

Pokrzywdzona w toku postępowania sądowego oświadczyła, iż nie składa wniosku o naprawienie szkody.

dowody: zeznania M. P. (1) k. 409v, odezwa Sądu Rejonowego w Brzozowie k. 25, faktura VAT k. 413)

W grudniu 2012 roku spółka (...) złożyła zamówienie na dostawę węgla od firmy (...). **zo.o. w K.** Transakcja była jednorazowa w dniu 11 grudnia 2012 r. wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 17712 złotych. Z. S. (1) nie uregulował płatności, a przeprowadzona egzekucja okazała się bezskuteczna.

Pokrzywdzony nie składał wniosku o naprawienie szkody.

dowody: zeznania A. S. k. 437v, odezwa Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach k. 49, faktura Vat k.440, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 231.

W dniu 9 stycznia 2013 r. (...) Sp. z o.o. złożyła zamówienie na zakup lizaków i cukierków w **Przedsiębiorstwie Producyjno – Handlowo-Uslugowym (...) Sp.z o.o.** W tym samym dniu towar został dostarczony wraz z fakturą VAT nr (...) na kwotę 3723,07 złotych.

Gdy należność wynikająca z tej faktury nie została uregulowana G. M. działając w imieniu firmy (...) wielokrotnie kontaktował się telefonicznie zarówno ze Z. N. (1), jak i Z. S. (1), którzy zapewniali, że należność zostanie uregulowana i za każdym razem podawali ostateczne daty, których nie dotrzymywali. Brak płatności tłumaczyli wyjazdami, podróżami, brakiem czasu. Kontakt z wymienionymi został całkowicie zerwany jesienią 2013 r. Należność nie została uregulowana. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania G. M. k.360, odezwa Sądu Rejonowego w Jasle k. 23, e-mail k. 364, 366,368, zamówienie k. 369, faktura VAT k. 370.

W dniu 11 stycznia 2013 r. Spółka (...) przesłała faksem zapytanie ofertowe podpisane przez Z. S. (1) do **Zakładu (...) s.c. J. i K. L. w Ł.** Z. S. (1) telefonicznie zamówił przetwory rybne, na które wystawiono fakturę VAT (...) z dnia 21.01.2013 r. na kwotę 541,08 zł oraz fakturę VAT (...) z dnia 01.02.2013 r. na kwotę 6734,60 złotych. Pierwszą dostawę osobiście do siedziby Spółki (...) dostarczył J. L., a kolejną odebrał osobiście Z. S. (1). Łączna należność w wysokości 7275,68 złotych nie została uregulowana. Odbiór towaru z obu faktur podpisał Z. S. (1). W związku z brakiem płatności J. L. kilkakrotnie dzwonił do firmy (...). W rozmowach zbywano go, zapewniając, że faktury zostaną opłacone. Po pewnym czasie kontakt się urwał.

W dniu 17.04.2014 r. zawarto umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń między Zakładem (...), a (...) Sp. z o.o. w wysokości 7275,68 złotych. W dniu 25.06.2014 r. skierowano ostateczne wezwanie do zapłaty, które pozostało bez odpowiedzi. Kolejno w dniu 11.09.2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty, w którym zobowiązał (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty głównej 7275,68 złotych oraz odsetek i kosztów postępowania sądowego. Przeprowadzona egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania J. Ł. 422v, odezwa Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim k.27, zeznania J. L. k.590, odezwa Sądu Rejonowego w Łęborku k. 29, nakaz zapłat k. 432, wezwanie do zapłaty k. 430, umowa o przelewie wierzytelności k. 425-429, faktura VAT k. 598, 599, ostateczne wezwanie do zapłaty k.597, informacja od J. L. k. 596, zapytanie ofertowe k. 595

W styczniu 2013 r. Spółka (...) nawiązała współpracę z **firmą (...) sp. z o.o. w Ł.** Z. N. (1) złożył zamówienia na przetwory rybne, które zostały dostarczone na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 04.02.2013 r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia 19.02.2013 r. na łączną kwotę 18367,20 złotych. Dyrektor handlowy spółki (...) zapewniał, że nie będzie problemów z płatnością faktur z odroczonym terminem płatności. Mimo zapewnień płatność wobec firmy (...). z. o. o nie została uregulowana. E. S. dyrektor ds. handlowych zatrudniony w firmie (...) wielokrotnie kontaktował się z przedstawicielami W. w sprawie uregulowania należności, jednak bezskutecznie. Tłumaczono mu, że nastąpiła inwestycja na węgiel i po sprzedaży, jak minie okres zimowy W. wywiąże się z zobowiązania, co jednak nie nastąpiło. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania E. S. k. 495, 1120

Na początku 2013 r. WARMAX sp. z o.o. nawiązała współpracę z **Przedsiębiorstwem (...) Sp z o.o. w Ł.** W okresie od 5 do 22 lutego 2013 r. spółka (...) dokonała zakupu wyrobów odzieżowych od wymienionego przedsiębiorstwa o łącznej wartości 6839,41 zł. Towar został dostarczony na podstawie: faktury VAT nr (...) z dnia 05.02.2013 r. na kwotę 3597,74 zł, faktury VAT nr (...) z dnia 18.02.2013 r. na kwotę 1832,11 zł oraz faktury VAT nr (...) z dnia 22.02.2013 r. na kwotę 1410,56 zł. Wszystkie wystawione faktury miały odroczony termin płatności 14 dni. Faktury nie zostały opłacone. (...) Sp. z. o.o. podejmowała próby zamówienia kolejnych towarów, jednak ze względu na nieuregulowane płatności zamówienia nie były realizowane. Przedstawiciele spółki (...) unikali kontaktu z R. K. - właścicielem firmy odzieżowej.

W dniu 08.08.2013 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu wydał nakaz zapłaty kwoty 6839,41 zł, któremu w dniu 10.10.2013 r. nadano klauzulę wykonalności. Postępowanie komornicze okazało się bezskuteczne. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zeznania R. K. k.442-443, odezwa Sądu Rejonowego w Łasku k. 23, faktury VAT k.446, 447,448, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 453, postanowienie o nadaniu klauzuli k. 454, nakaz zapłaty k. 455.

W styczniu 2013 r. firma (...) wysłała zapytanie ofertowe na zakup towaru do **Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowo - Usługowego (...) s.c w R. N.** Z. N. (1) dokonał zamówienia próbnej partii 40 par obuwia roboczego wskazanym przedsiębiorstwie i w dniu 7 lutego 2017 r. wraz z realizacją zamówienia otrzymał fakturę VAT nr (...) na kwotę 1583,01 zł z terminem płatności 10 dni. Właścicielka spółki (...) kontaktowała się drogą mailową ze Z. N. (1) i Z. S. (1). Po otrzymaniu faktury z dnia 7 lutego 2013 r. Z. N. (1) złożył kolejne zamówienie, którego wysyłka z uwagi na brak części wzorów, opóźniła się. Po upływie terminu zapłaty za pierwszą fakturę E. Ż. (1) kontaktowała się z przedstawicielami W., którzy zapewniali, że należność zostanie niezwłocznie przelana na jej konto. W związku z brakiem zapłaty za pierwszą fakturę, druga dostawa nie doszła do skutku. E. Ż. (1) przez okres około 2 miesięcy wielokrotnie kontaktowała się ze Z. N. (1) i Z. S. (1), którzy zapewniali, że zaległość zostanie niezwłocznie uregulowana, jednak bezskutecznie. W dniu 27 marca 2014 r. oraz 8 września 2014 r. do siedziby firmy (...) wpłynęło zapytanie ofertowe firmy (...). Z uwagi jednak na to, że wszystkie dane kontaktowe, nr NIP, region były takie same jak firmy (...), zostało ono zignorowane. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zeznania E. Ż. (1) 396, faktura VAT k.399, zapytanie ofertowe k. 400, 401, odezwa Sądu Rejonowego w Limanowej k. 36.

(...) Sp. z o.o. w dniu 10 lutego 2013 r. dokonała zakupu wyrobów rybnych w firmie (...) **w Ł.** Towar został dostarczony do zamawiającego oraz została wystawiona faktura VAT nr (...) na kwotę 23701, 20 złotych. Płatność, pomimo ponagieł i upomnień nie została uregulowana. R. P. rozmawiał telefonicznie ze Z. S. (1), który obiecał, że osobiście przywiezie mu pieniądze i nalegał na kolejną dostawę produktów z jego firmy. Jednak do spotkania nigdy nie doszło i należność nie została uregulowana. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania R. P. k. 350, k.1118v, faktura VAT nr (...) k.353, wezwanie do zapłaty k. 355.

Na przełomie lutego i marca 2013 r. firma (...) sp. z o.o. nawiązała współpracę z **Z. Sp. zo.o. w G.** i przesłała zamówienie na zakup wózków transportowych. Towar został dostarczony i w dniu 20 marca 2013 r. wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 3005,58 złotych. Na prośbę firmy (...) była to sprzedaż z odroczonym terminem płatności. M. L., wiceprezes Zarządu Spółki (...), wielokrotnie telefonicznie kontaktowała się ze Z. N. (1), który zapewniał ją, że płatność zostanie zrealizowana w najbliższym czasie, jednak nie została zrealizowana. W dniu 10.17.2015 r. został wniesiony pozew przeciwko Nordyk sp. z .o. z siedzibą w K. (dawniej (...) sp. z o.o.). Sąd Rejonowy w Łomży wydał nakaz zapłaty kwoty 3128,21 złotych. Wszczęte przez komornika postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : nakaz zapłaty k. 390, faktura VAT k. 391, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego k. 392-393, dokumentacja komornicza k. 241 – 254, zeznania M. L. k. 385v – 386,1043v.

(...) sp. z o.o. w dniu 13.06.2013 r. wysłała zamówienie na wyroby cukiernicze do **Zakładu Produkcji (...)** **w N.** Zamówione towary zostały dostarczone wraz z fakturą VAT nr (...) na kwotę 2072,55 złotych w dniu 18.06.2013 r. Należność nie została uregulowana. Wszelkie próby kontaktu z przedstawicielami dłużnika okazywały się bezskuteczne.

Zakład Produkcji (...) zlecił w dniu 30.08.2013 r. firmie (...) windykację należności z w/w nieuregulowanej faktury. Negocjacje z (...) Sp.z o.o. zakończyły się podpisaniem ugody i zobowiązaniem do uiszczenia należności w ratach, jednak spółka nie wywiązała się z ustaleń ugody. W dniu 12.12.2013 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie wydał nakaz zapłaty kwoty 2 560, 70 złotych. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody: zeznania R. T., k. 485, odezwa Sądu Rejonowego w Myszkowie k.23, dokumenty z windykacji k. 487-489, nakaz zapłaty k. 490, zeznania D. M. k.1353-1354, 609-612(693-694), faktura VAT k.491, ugoda k. 493, umowa zlecenia windykacji k. 690, postanowienie o umorzeniu egzekucji k.327.

Z. S. (1) czterokrotnie dokonał zakupu i odebrał osobiście z siedziby **Zakładu Produkcji (...)** **D. G.. P. D. sp. j. w M.** wyroby cukiernicze. Pierwsze dwie transakcje miały miejsce w dniu 28.06.2013 r. oraz w dniu 09.07.2013 r. i należności z ich tytułu zostały uregulowane. Kolejno Z. S. (1) dokonał zakupu wyrobów cukrowniczych w dniu 17.07.2013 r., w związku z którym wystawiono fakturę VAT nr (...) z wyznaczonym terminem płatności do 24 lipca 2013 r. oraz w dniu 24.07.2013 r., kiedy to wystawiono fakturę VAT nr (...). Należność z dwóch ostatnich faktur w łącznej kwocie 5449,52 złotych nie została uregulowana. Przy czym czwarta dostawa została zrealizowana w dniu 24 lipca 2015 r., bowiem Z. S. (1) w rozmowie z P. D. (2) zapewniał, że przelał już należność za trzecią fakturę.

W dniu 07.08.2013 r. wystosowano wezwanie do zapłaty. Przeprowadzona w sprawie egzekucja komornicza została umorzona. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zeznania P. D. (2) k. 464v, 1043v-1044, faktura VAT k. 471-472, 473-474, wezwanie do zapłaty k. 474, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 299.

(...) Sp. z o.o. w dniu 16 lipca 2013 r. nawiązała współpracę z **Z.P.H (...)** **M. M. w Ś.** Za pierwsze zamówienie wyrobów cukierniczych należności uiszczono w terminie. Kolejno dostarczono wyroby, za które w dniu 07.08.2013 r. wystawiono fakturę VAT nr (...) oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 13.08.2013 r. Na potwierdzeniach listów przewozowych znajdują się podpisy Z. N. (1) i Z. S. (1). Z. S. (1) nie uiszczył należności wynikających z tych faktur w łącznej wysokości 4855,97 złotych. W dniu 23.09.2013 r. M. M. ostatecznie wezwała firmę (...) Sp. z o. o. do uregulowania należności. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Pokrzywdzona nie złożyła wniosku o napawanie szkody.

dowody : zeznania świadka M. M. k.498, akta odezwy Sądu Rejonowego w Świdnicy k. 18, wezwanie do zapłaty k. 503, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 344.

(...) Sp. z o.o. współpracowała również z (...) **Firmą (...)** **w S.** W okresie od 21 do 29 listopada spółka (...) dokonała zakupu wyrobów cukierniczych. Przedstawiciele firmy (...) odbierali zamówienie osobiście, własnym transportem. Za pierwszym razem należność została uiszczona gotówką przy odbiorze towaru. Za kolejne dostawy zostały wystawione faktury VAT: nr (...) oraz nr (...) kwocie 7979,88 zł. Faktura (...) nr (...) została opłacona częściowo, tj. w dniu 21.12.2013 r. w kwocie 1100 złotych oraz w dniu 28.03.2014 r. w kwocie 134,94 złotych. Pozostała do uiszczenia należność w wysokości 6744,94 złotych. Z. S. (1) unikał kontaktu z przedstawicielami firmy (...), nie odbierał telefonów.

W dniu 18.12.2013 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach wydał nakaz zapłaty. Egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zeznania A. D. k. 456v, 1043, postanowienie o umorzeniu egzekucji k.460, wniosek egzekucyjny k. 461-462, nakaz zapłaty k. 463, faktury VAT k. 603, 604, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 273.

W dniu 26 lutego 2014 r. Z. N. (1), jako przedstawiciel (...) Sp. z o.o. nawiązał współpracę z (...) Sp. z o.o. **w Ł.** W dniu 10 marca 2014 r. zamówił towar w postaci przetworów rybnych od wymienionej spółki. W dniu 18 marca 2014 r. firma dostarczyła zamówiony towar do siedziby spółki (...) sp. z o.o. Tytułem powyższego została wystawiona na rzecz w/w spółki faktura VAT nr (...) na kwotę 2383,05 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 26 marca 2014 r. W dniu 28 marca 2014 r. na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. wpłynęła kwota 351,75 złotych tytułem zapłaty za w/w fakturę.

W dniu 1 kwietnia 2014 r. Z. S. (1) złożył kolejne zamówienie towaru w T.. Po otrzymaniu tegoż zamówienia, wskazano na konieczność uregulowania przez (...) Sp. z o.o. pozostałej do zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Po zapewnieniu, że zadłużenie zostanie uregulowane w dniu 9 kwietnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. dostarczyła zamówiony towar do siedziby spółki (...) sp. z o.o. Tytułem powyższego, wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 3492 zł. Pomimo upływu terminu płatności należność wynikająca z w/w faktury nie została uregulowana. Nie uregulowana została także pozostała część należności wynikającej z faktury NR (...).

Przedmiotowe faktury wystane na adres spółki (...) powróciły do pokrzywdzonej spółki z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. P. wielokrotnie kontaktowali się ze Z. S. (1) i Zbigniewem Niedbałą, którzy brak zapłaty tłumaczyli nieprzewidzianymi okolicznościami, tj. pobyt Z. S. w szpitalu i deklarowali, że spłata zostanie dokonana niezwłocznie.

Ponadto pokrzywdzona spółka ujawniała, że Z. N. (1) przesłał im nieaktualny odpis z KRS spółki (...), z którego wynikało, że prezesem spółki i jedynym wspólnikiem jest Z. S. (1), podczas gdy już w dacie nawiązania współpracy spółka nie posiadała należycie obsadzonego zarządu. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k.1, korespondencja mailowa k. 16, 25, 27, 30-32, 33-35, 38-39, 40-41, 43-44, 47, 51, zapytanie ofertowe k.17, zamówienie k.18, 26, 28, faktura Nr (...) k.36, faktura Nr (...) k.46, potwierdzenie realizacji przelewu (...), zeznania M. P. (2). 67-68, odezwa Sądu Rejonowego w Łęborku k.3, zeznania M. Ł. k.119, 1325, zeznania T. P. k.125, 1323.

W dniu 18 stycznia 2015 roku (...) sp. z o.o. złożyła zamówienie na zakup wyrobów mięsnych w **Zakładzie (...) -ka sp. j.** Towar został przekazany kierowcy z firmy (...) na stacji (...) w O., wtedy też wręczono fakturę nr (...) z dnia 19 stycznia 2015 r. na kwotę 3293, 19 zł.

Przed uregulowaniem należności do wskazanego przedsiębiorstwa wpłynęło kolejne zamówienie ze spółki (...), jednak nie zostało ono zrealizowane. Maciej Kaźmierski udał się do K. do siedziby firmy, ale okazało się, że pod wskazanym adresem na ul. (...) nie mieściła się siedziba firmy. Następnie udał się pod podany przez Z. N. ul (...), jednak na miejscu nikogo nie zastał.

Należność nie została uregulowana. Przedstawiciele firmy (...) tłumaczyli się problemami z przeprowadzką. Pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody.

dowody : zapytanie ofertowe k.170, wiadomość e-mail k.171-172, faktura VAT k.173, pismo od Z. S. (1) k.546, zeznania M. S. (2) k. 532, 1120, M. K. k. 535, 1120v.

Oskarżony Z. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyznał, że jego spółka ma zobowiązania wobec przedsiębiorstw wskazanych w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów, ale nigdy nie działał z zamiarem dokonania oszustw na ich szkodę. Te zobowiązania są konsekwencją pewnego zbiegu nieprzewidzianych przez niego okoliczności. Oskarżony wskazał, iż był i jest jedynym udziałowcem i członkiem zarządu w spółce (...) Sp. z o.o. Nie upoważniał nigdy nikogo do działania w imieniu spółki (...).

Odnośnie przekształcenia (...) Sp. z o.o. w spółkę (...) z.o.o. w dniu 19 marca 2013 r. podał, iż powodem tego były informacje z policji w O., iż w D. istnieje firma, która także nazywa się (...) i firma ta dopuściła się wyłudzenia 200 sztuk telefonów komórkowych. Nie chciał by jego spółkę identyfikowano z tamtą spółką i dlatego postanowił zmienić nazwę.

Odpowiadając na pytanie oskarżony wyjaśnił, iż nie wie dlaczego w KRS nie figurują jego dane jako prezesa zarządu spółki. Nie posiada też wiedzy dotyczącej wykreślenia go z KRS jako członka zarządu. Wskazał, iż Z. N. (1) wysłał nieaktualny odpis z KRS kontrahentom, bowiem taki otrzymał od niego, natomiast on był przekonany, że jest aktualny.

Oskarżony wskazał, iż w momencie powstania spółki (...) jej kondycja finansowa była bardzo dobra. Miała ona wówczas obrót na poziomie 30-40 tysięcy złotych miesięcznie, a jej dochody to około 6000-7000 złotych miesięcznie. Wskazał, że stać go było na zatrudnianie pracowników. To brak zaangażowania pracowników spowodował, że też on musiał zająć się sprawami handlowymi spółki i próbował szukać odbiorców towarów sprowadzanych przez spółkę. Jednak, ze względu na problemy zdrowotne nie mógł się tym zajmować. Wskazał, iż Z. N. (1) zajmował się w spółce sprawami logistycznymi i wyszukiwaniem kontrahentów. Z. N. (1) nie miał pełnej wiedzy na temat sytuacji finansowej spółki, nie miał również dostępu do rachunków spółki. Oskarżony wskazał, iż kondycja finansowa spółki zaczęła się psuć jesienią 2013 r., kiedy to on miał problemy zdrowotne, operację kolana, która się nie powiodła. W styczniu 2014 r. miał ponowną operację. Wtedy to spółka zaczęła zalegać z składkami na ubezpieczenie społeczne i przestała regulować swoje zobowiązania wobec firm. Wskazał, iż początkowo pisemnie zwracał się do wierzycieli o wydłużenie terminu płatności, jednak nie wszyscy na to przystawali. Na chwilę obecną spółka ma około 200 000 złotych długów wobec przedsiębiorstw, od których nabywała różne towary. Wskazał, iż dopuszczał możliwość zgłoszenia upadłości spółki, ale cały czas myślał, że uporządkuje sprawy spółki i będzie ona funkcjonowała już bez długów. Tłumaczył, że z uwagi na zły stan zdrowia nie mógł sam wszystkiego dopilnować i nie mógł czuwać nad rozwojem spółki.

Odnośnie przesłanego do U. C. Sp z o.o. przelewu kwoty 10439,01 złotych oskarżony wyjaśnił, iż dokument ten nie został wypełniony przez niego. Nie posiada też wiedzy kto go wypełnił i nie pamięta, aby zlecał komuś ze swoich pracowników wypełnienie tego blankietu. Nie pamięta też, by (...) realizowała tę wpłatę na rzecz U. C.. Oskarżony wskazał, iż nie wie też nic na temat dokumentu mającego potwierdzić dokonanie płatności na rzecz spółki (...).

W swoim wyjaśnieniu oskarżony odniósł się również do pracowników spółki i wskazał, że T. M., M. N. i S. B. byli przedstawicielami handlowymi, których zadaniem było szukanie rynków zbytu dla towarów. M. C. zajmowała się sprawami w sekretariacie. Oskarżony wyjaśnił, że ze wszystkimi przedsiębiorstwami wskazanymi w każdym z przedstawionych mu zarzutów współpracę nawiązywał Z. N. (1). Robił to na jego polecenie, następnie przedstawiał mu zaoferowane warunki współpracy, które on musiał zaakceptować. Po akceptacji wskazywał mu by zamawiał konkretne towary w konkretnej ilości. Oskarżony potwierdził, że każdemu przedsiębiorstwu jego spółka jest winna pieniądze, ale nie jest w stanie wskazać czy kwoty wskazane w zarzutach są zgodne z rzeczywistością. Dodał, że wielokrotnie zdarzało się, że w trakcie współpracy regulował na początku całość faktur, a miał problem ze spłatą ostatniej. Oskarżony, podkreślił, że jego spółce również nie płacono za sprzedawany towar. Sklepy, które współpracowały z jego spółką są mu winne około 20 tysięcy złotych. (wyjaśnienia oskarżonego k.628-633)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim opisał on rolę Z. N. (1) w prowadzonej spółce, bowiem zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do ich zakwestionowania. Z. S. (1) wskazał mianowicie, że Z. N. (1) był jedynie pracownikiem w jego spółce i jego zadaniem było wyszukiwanie kontrahentów, ustalał z nimi warunki sprzedaży, a to on faktycznie podejmował decyzję odnośnie zakupu towarów. Za wiarygodne Sąd przyjął również wyjaśnienia, w których oskarżony nie kwestionował łączącej go z pokrzywdzonymi współpracą, gdyż relacje te znalazły potwierdzenie w zeznaniach osób pokrzywdzonych lub je reprezentujących, a także dokumentacji w postaci faktur VAT, wezwań do zapłaty, zamówień.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczył, aby chciał oszukać swoich kontrahentów w ocenie Sądu nie polegają na prawdzie. Są one sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Wyjaśnienia te w ocenie Sądu stanowią przyjętą linię obrony, zmierzającą do uniknięcia lub zminimalizowania odpowiedzialności karnej.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego w tej części przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego oraz logiki wskazać należy, iż gdyby brak płatności nie był spowodowany zamiarem oszukania kontrahentów, a problemami finansowymi

oskarżony nie składałby kolejnych zamówień, skoro nie zapłacił za poprzednie. Ponadto z zeznań świadków wynika, że oskarżony po otrzymaniu towaru, czy też po upływie terminu płatności unikał kontaktu, nie odbierał telefonów lub też w innych przypadkach – tłumaczył brak płatności najróżniejszymi zdarzeniami losowymi i deklarował, że niezwłocznie ureguluje należności, co za każdym razem okazywało się gołosłowne, w końcu w kilku przypadkach zapewniał, że właśnie dokonał przelewów czy też przysyłał podrobione potwierdzenia przelewów – podczas gdy wskazane w nich kwoty w rzeczywistości nie wpływały na konto pokrzywdzonych.

Zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie, którzy mieli jakikolwiek kontakt z firmą prowadzoną przez oskarżonego jednoznacznie wskazują, jaki charakter miała działalność oskarżanego i że działał on z zamiarem wyłudzenia.

Świadek J. W. w swoich zeznaniach opisał okoliczności zawarcia z oskarżonym umowy najmu lokalu, w którym oskarżony miał swoje biuro. Świadek wskazał, że oskarżony nie zawsze w terminie opłacał czynsz w wysokości 400 złotych, a do chwili obecnej, mimo wielu próśb, nie uiszczył on zaległości. Świadek podkreślił, że w okresie kiedy wynajmował lokal od 30.08.2012 r. do końca lutego 2013 r. nie zauważył, by w tym lokalu coś się działo. (k. 80, 1041v)

Z. N. (1), który w (...) Sp. z o.o., a następnie w (...) Sp. z o.o., pełnił funkcję dyrektora ds. handlowych opisał okoliczności rozpoczęcia przez siebie pracy w tej spółce. Wskazał, że jego praca polegała na tym, iż dostawał polecenie od oskarżonego, aby znaleźć producentów określonego towaru. Z tymi producentami prowadził negocjacje odnośnie cen, a następnie przedstawiał oskarżonemu oferty. Następnie zamawiał towar najczęściej bezpośrednio od producentów, a towarem zarządzał oskarżony. Dodał, iż oskarżony zajmował się finansami spółki, w tym rozliczeniami z klientami. Świadek podkreślił, że nie miał dostępu do rachunków bankowych. Podał, że zdarzało się, iż dzwonili do niego pracownicy firm, którzy nie otrzymali płatności. On przekazywał im numer do oskarżonego. Powyższe okoliczności wynikają również z zeznań pokrzywdzonych lub świadków reprezentujących pokrzywdzone podmioty. Z. N. (1) zeznał, że nie miał dostępu do dokumentów finansowych spółki i nie miał wiedzy dotyczącej jej kondycji finansowej. (k. 87, 619 – 622, 1041v-1042)

Świadek L. O. w ramach prowadzonego biura rachunkowego prowadziła księgę z powierzonych dokumentów Spółki (...) / Nordyk. Wskazała, że na początku dokumenty spływały od oskarżonego, następnie od pracowników M. N. i M. C., a kolejno za pośrednictwem poczty. Świadek podkreśliła, że ciężko było skontaktować się z oskarżonym, który nie dostarczał dokumentów na czas. Nie zareagował również, gdy świadek poinformowała go, iż księga nie będzie prowadzona. Po pewnym czasie zaniechała współpracy z oskarżonym, a nadsyłane dokumenty przekazywała policji. Podkreśliła, iż w okresie kiedy ona zajmowała się dokumentacją to spółka zamykała rok z wynikiem ujemnym. Ich współpraca rozpoczęła się w dniu 27.09.2012 r., a zakończyła z końcem kwietnia 2014 r, ze względu na brak wynagrodzenia za prowadzone usługi księgowe. (k. 99 – 100, 1042v).

Świadek M. C., która pracowała od listopada 2012 r. do marca 2013 r. w (...) Sp. z o.o. jako sekretarka zeznała, że nie miała wiedzy o sytuacji finansowej firmy. Nie miała dostępu do kont bankowych, nie zajmowała się płatnościami. Jednak widziała nieopłacone faktury oraz podkreśliła, iż wynagrodzenie nie było wypłacane w terminie i w związku z tym zrezygnowała z pracy. Po zakończeniu pracy nie odzyskała swoich pieniędzy. Skierowała sprawę do Sądu Pracy i sprawę wygrała, ale nie otrzymała swoich pieniędzy z uwagi na umorzenie postępowanie egzekucyjnego. (k. 109, 1042v)

Świadek M. S. (1), pracowała w Spółce oskarżonego przez miesiąc, jej zadaniem było odbieranie korespondencji z poczty. Zdarzało się wielokrotnie, że na prośbę oskarżonego sporządzała pisma kierowane do firm, które dotyczyły wydłużenia terminu płatności. Nie miała dostępu do konta firmowego, ale posiadała wiedzę, iż kondycja finansowa spółki była słaba. (k. 159, 1042v-1043)

Świadek M. N., który był pracownikiem Spółki (...), zajmował stanowisko przedstawiciela handlowego. Świadek wskazał, że nie posiada wiedzy, w jakiej kondycji finansowej była firma oskarżonego, nie miał również dostępu do firmowych kont i nie wykonywał przelewów. Przekazywał dokumenty od księgowej do oskarżonego lub od

oskarżonego do księgowej. Podkreślił, że płatnościami za towary zajmował się wyłącznie oskarżony. (k. 148 – 148v, 1119)

Świadek T. M. zeznał natomiast, że był zatrudniony w firmie oskarżonego jako przedstawiciel handlowy, zajmował się sprzedażą towaru. Zwolnił się, gdy zorientował się, że Z. S. (1) jest niewiarygodną osobą, bowiem nie płacił mu wynagrodzenia. Świadek zeznał, że jego zdaniem nazwa firmy została zmieniona, bowiem W. miał długi. Płatnościami zajmował się w firmie wyłącznie Z. S. (1). (k. 153-153v, 1119v)

Sąd nie znalazł podstaw, aby zeznaniom powyższych świadków odmówić wiarygodności. Ich relacje były konsekwentne i logiczne oraz wzajemnie ze sobą korespondowały.

Natomiast zeznania świadków Krzysztofa B. (k.106, 1044) oraz A. Ć. (k.414v, 1044) nie wniosły do sprawy nic istotnego.

Sąd nie kwestionował również zeznań pokrzywdzonych oraz świadków reprezentujących pokrzywdzone podmioty, zeznających na okoliczność nawiązania i przebiegu współpracy z oskarżonym i jego spółką.

Świadek H. G., współwłaściciel spółki jawnej (...) z siedzibą w I. podał okoliczności współpracy ze Z. S. (1). Wskazał, iż oskarżony wysyłał prośby o możliwość sukcesywnej spłaty należności w ratach z uwagi na niewypłacalność odbiorców, jednak należności nie zostały uiszczone. Świadek wskazywał, iż Z. S. (1) pomimo zaległości w płatnościach, prosił o przesłanie kolejnej dostawy, jednak ten odmówił. Zeznania tego świadka były logiczne i rzeczowe oraz znalazły pełne odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy (k.380-384, 1043).

Wiarygodne były także zeznania świadka J. O. właściciela firmy Piekarni Cukierni w K., który opisał okoliczności współpracy ze spółką oskarżonego. Wskazał, iż był zapewniany przez oskarżonego o tym, że uiszczy należności, a w lutym 2013 r. wysłał pisemną informację, że brak płatności jest spowodowany brakiem rozliczenia z odbiorcami. (k. 582v-583, odezwa Sądu Rejonowego w Trzebnicy k.12)

W podobnych kategoriach Sąd ocenił zeznania świadka I. Ż. – dyrektor ds. handlowych (...) sp. z o. o. Świadek ten szczegółowo opisał okoliczności zamówienia przez (...) Sp. z o. o. wyrobów cukierniczych oraz przekazania podrobionego potwierdzenia zapłaty za fakturę, co skutkowało realizacją kolejnego zamówienia. (k.515-516, odezwa Sądu Rejonowego w Kutnie k.24).

Świadek E. M., która jest specjalistą ds. księgowości w (...) S.A., wskazała, że dla (...) Sp z .o.o. sprzedała wyroby według pięciu faktur i żadna z nich nie została opłacona. (k. 1259, 548)

Świadek G. K. (1), zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B.. Wskazał, iż przed upłynięciem 14 dniowego terminu płatności za pierwszą dostawę od spółki oskarżonego wpłynęło kolejne zamówienie, jednak w związku z brakiem płatności go nie zrealizowali. Świadek wskazał, iż przyjechał do K. i od Z. N. (1) uzyskał numer telefonu oskarżonego. Oskarżony wyraził chęć spotkania się ze świadkiem i przekazania pieniędzy za zamówiony towar, ale mimo składania obietnic do takiego spotkania nigdy nie doszło. Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy (k. 404 – 405, k.1119)

Sąd nie kwestionował również zeznań świadka I. P., która reprezentowała spółkę (...) w D.. Ś. wskazała, iż oskarżony przed wysyłką drugiego zamówienia zapewnił ją, że właśnie robi przelew w banku i prosił o wysłanie kolejnego towaru. Świadek dodała również, iż oskarżony kilkakrotnie umawiał się z nią i za każdym razem nie dojeżdżał na miejsce spotkania. Następnie dwukrotnie zobowiązywał się do uregulowania należności, wskazując na konkretne terminy, jednak nie wywiązał się z obietnic. (k. 476 – 477, 1044)

Zeznania świadków M. P. (3) (k.409, odezwa Sądu Rejonowego w Brzozowie k. 25), A. S. (k.437v, odezwa Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach k. 49), G. M. (k.360, odezwa Sądu Rejonowego w Jaśle k. 23) dotyczyły okoliczności złożenia zamówień w firmach, które reprezentują. Świadców wskazywali na nieuregulowane kwoty.

Sąd dał wiarę ich zeznaniom, bowiem znalazły potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT, zamówieniach, wezwaniach do zapłaty.

Sąd przyznał walor wiarygodności również zeznaniom J. Ł. (k. 422v, odezwa Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim k.27) oraz zeznaniom J. L. (k.589, odezwa Sądu Rejonowego w Łęborku k. 29). Ich zeznania dotyczyły okoliczności zamówienia przetworów rybnych od Zakładu (...) s.c. J. i K. L. w Ł. oraz procesu windykacji należności, który zakończył się umorzeniem egzekucji komorniczej ze względu na jej bezskuteczność.

Świadek E. S., pracownik firmy (...) Sp. z o. o. w Ł., która jest producentem konserw rybnych, wskazał, iż przed pierwszą dostawą był osobiście w K. w siedzibie spółki, gdzie Z. N. (1) zapewniał go, że firma zapłaci za towar. Z. N. (1), jak również następnie oskarżony tłumaczyli, że płatność za towar nastąpi, gdy oskarżony sprzeda węgiel. Z własnej inicjatywy oskarżony nie podejmował prób kontaktu z firmą (...) sp. z o.o.(k. 495, 1120)

Świadek Rafał Korczak, właściciel Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w Ł. wskazał, iż oskarżony próbował zamówić w jego firmie kolejne towary, jednak ze względu na brak płatności za poprzednie dostawy nie doszło do tego. Do tej pory nie uzyskał on należności, a postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne. (k.442-443, odezwa Sądu Rejonowego w Łasku k. 23).

Świadek E. Ż. (2) okoliczności zamówienia i zakupu towarów w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Handlowo - Usługowym (...) s.c. w R. N., a zeznania jej znalazły potwierdzenie w dokumentach. (k. 396, odezwa Sądu Rejonowego w Limanowej k. 36)

Znamienne były zeznania świadka R. P., właściciela firmy (...) w Ł., który opisał okoliczności zamówienia i dostarczenia towarów z jego firmy do spółki (...). Podał, że rozmawiał z oskarżonym Z. S. (1) przed, jak i po upływie terminu płatności, który wskazywał, że towar z jego firmy się sprzedał i wyrażał chęć zamówienia kolejnej dostawy produktów. Oskarżony obiecał, że przywiezie pieniądze osobiście, ale nigdy do spotkania nie doszło. Oskarżony w rozmowach ze świadkiem wskazywał na problemy finansowe i zapewniał, że zapłaci za towar chociaż w części. Świadek spotkał się również z Z. N. (1), który oświadczył, że sam z chęcią zapłaciłby mu za ten towar, ale oskarżony okazał się oszustem. (k. 350, k.1181v)

Świadek M. L., członek zarządu (...) Sp. z o.o. wskazała, iż sprzedała (...) Sp. z o.o. wózki magazynowe z odroczonym 45 dniowym terminem płatności. Pomimo wielu obietnic ze strony oskarżonego należność nie została uregulowana. Egzekucja komornicza została umorzona ze względu na jej bezskuteczność. (k. 385v – 386,1043v)

Świadek R. T., pracownik firmy (...), której to Zakład Produkcji (...) zlecił przeprowadzenie windykacji należności z nieuregulowanej faktury VAT nr (...) zeznał, iż negocjacje z (...) Sp. z o. o. zakończyły się podpisaniem ugody i zobowiązaniem do spłaty należności w ratach. Jednak spółka nie wywiązała się z ustaleń ugody. (k. 485, odezwa Sądu Rejonowego w Myszkowie k.23).D. M.(k.1353, 609-612), opisał natomiast okoliczności sprzedaży przez Zakład Produkcji (...) w N. wyrobów cukierniczych dla spółki (...).

P. D. (2), współwłaściciel Zakładu Produkcji (...) D. G., P. D. sp.j. w M. zeznał, iż oskarżony zapłacił należności wynikające z dwóch pierwszych faktur. Następnie zapewniając, że wysłał kolejny przelew wyłudził dwie dostawy towaru, po czym nie odbierał telefonu. (k. 464v, 1043v-1044)

M. M., właścicielka Z.P.H (...) w Ś. wskazała, iż poniosła straty w wysokości 4855,97 złotych, bowiem spółka oskarżonego nie uiściła tej należności. (k.498, akta odezwy Sądu Rejonowego w Świdnicy k. 18)

Ś. D. -dyrektora firmy (...) w S. wskazał, iż otrzymał od spółki (...) zapłatę za pierwszą dostawę towaru, jednak przy kolejnej dostawie, pomimo zapewnień należność nie została uregulowana w całości. Oskarżony nie odbierał od niego telefonów. (k. 456v , 1043v)

W swoich zeznaniach M. P. (2)(k. 67-68-, odezwa Sądu Rejonowego w Łęborku k. 2-3), M. Ł.(k. 119, 1325), K. K. (k. 122, odezwa Sądu Rejonowego w Ł.) oraz T. P.(k.125, 1323) opisał okoliczności współpracy (...) Sp. z o.o.

ze Spółką oskarżonego. Wskazali, iż należność wynikająca z faktury nr (...) została częściowo opłacona. Kolejno po zapewnieniach, że zostanie uiszczona w całości, wysłano kolejną dostawę towaru. Należność jednak nie została uregulowana.

Świadek M. K. kierownika działu sprzedaży Zakładów (...) w K. wskazał, iż przed drugą dostawą osobiście sprawdzał spółkę w K. i ustalił, że ona nie istnieje. Nie doszło do drugiej dostawy, bo płatność za pierwsze zamówienie nie została zrealizowana. (k. 535, 1120v). Zeznania świadka potwierdził również M. S. (2), który był zatrudniony w tym samym zakładzie jako kierowca. Opisał okoliczności zmiany miejsca dostawy towaru. Telefonicznie ustalono, iż towar odbierze kierowca w O., bo akurat był w tym mieście. (k. 532, 1120)

Zeznania wszystkich wskazanych powyżej świadków, którzy byli bądź to właścicielami pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych, bądź reprezentowali te podmioty Sąd uznał za wiarygodne. Świadczenie ci opisali okoliczności składania i realizacji zamówień w ich firmach, a także obowiązujące reguły i terminy płatności, jak również czynności na drodze cywilnoprawnej w celu odzyskania należności. Zeznania tych świadków były konsekwentne, rzeczowe i logiczne. Znalazły też odzwierciedlenie w obszernej dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, a w szczególności w fakturach VAT wystawionych przez te podmioty, jak również w załączonej korespondencji e-mail prowadzonej z oskarżonym, w nakazach zapłaty i kserokopiach pism z postępowania egzekucyjnego. Ponadto faktu posiadania zobowiązań wobec tych podmiotów nie kwestionował nawet sam oskarżony, podając jedynie, iż nie zamierzał ich oszukać.

Znamiennym jest, co wskazuje na zamiar wyłudzenia, iż oskarżony uiszczal należności zapierwsze dostawy tylko wówczas gdy, zgodnie z polityką handlową kontrahenta, od tego zależała możliwość złożenia kolejnego zamówienia. Płatność taka miała również na celu uspić czujności kontrahenta, zdobyć jego zaufanie. Jak wynika ponadto z zeznań wskazanych świadków tona prośbę oskarżonego, spółki (...), a następnie Nordyk sprzedaż następowala z odroczonym terminem płatności.

Zmiana nazwy spółki, wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, miała w ocenie Sądu również na celu wprowadzenie kontrahentów w błąd. Jak wynika bowiem z zeznań E. Ż. (1) w dniu 27 marca 2014 r oraz 8 września 2014 r. do siedziby firmy (...) wpłynęło zapytywanie ofertowe firmy (...). Z uwagi jednak na to, że wszystkie dane kontaktowe, nr NIP, regon były takie same jak firmy (...), która posiadała zadłużenie wobec R. za dostarczone towary, zostało ono odrzucone.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w niniejszym postępowaniu dokumenty. Sporządzone są one w odpowiedniej formie przez podmioty uprawnione do ich wystawienia. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie budziły również wątpliwości co do ich autentyczności.

Oszustwo jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Przestępstwo oszustwa może być popełnione tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania sprawy. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę w błąd – należy więc przyjąć, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem, a rzeczywistym stanem rzeczy. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które miały wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem, w tym zwłaszcza okoliczności powodującej, że dokonane przez niego rozporządzenie mieniem ma

charakter niekorzystny. Jednocześnie, między owym wprowadzeniem w błąd, a następującym po nim niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy.

Jest to przestępstwo kierunkowe, albowiem sprawca już w chwili podjęcia działania musi chcieć doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Do przypisania tego przestępstwa konkretnej osobie nie wystarczy więc sam fakt, iż przewidywała ona lub godziła się z możliwością wyrządzenia szkody w toku prowadzonej przez siebie działalności, lecz należy wykazać, iż od samego początku chciała ona popełnienia przestępstwa, a całe jej zachowanie nakierowane było na wyłudzenie pieniędzy, towarów bądź usług. Oszustwo jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, ponieważ koniecznym jest do jego zaistnienia, by sprawca działał „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Sprawca podejmując działanie musi mieć wyobrażenie pożądanego dla niego sytuacji, która ma stanowić rezultat jego działania, a więc musi on działać ze ściśle określonym zamiarem. Innymi słowy, podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania umowy sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest dążył do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu drugiej strony umowy co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, tak że gdyby znała ona rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby jej na tych warunkach, w jakich została zawarta (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 2016 r., II AKa 78/16 LEX nr 2047164).

Wskazać należy, przy tym, iż przepis art. 286 § 1 kk nie wymaga, aby dla wprowadzenia w błąd sprawca podejmował szczególne czynności, polegające na działaniu podstępny lub chytrym. Dla uznania, że mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2003 r., V KK 324/02, LEX nr 80291).

Falszerstwo materialne dokumentu, określone w art. 270 § 1 k.k., może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Przez podrobienie dokumentu rozumie się sporządzenie przedmiotu (pisma, druku itp.), który ma imitować dokument autentyczny. Podmiotowym znamieniem przestępstwa podrobienia lub przerobienia dokumentu jest działanie sprawcy w celu użycia go jako autentycznego. Wynika z tego, iż jest to przestępstwo kierunkowe i może być popełnione jedynie umyślnie. W przypadku wykorzystania dokumentu, sprawca musi obejmować swoją świadomością, iż dokument, którym się posługuje jest podrobiony lub przerobiony.

W niniejszej sprawie oskarżony działał z całą pewnością z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Działał on ze świadomością i chęcią doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wprowadził bowiem w błąd pokrzywdzonych, co do sytuacji finansowej reprezentowanej przez siebie spółki. Oskarżony nie miał zamiaru uiszczenia należności zgodnie z terminami przyjętymi w fakturach VAT, ani też nawet po upływie tych terminów, gdyż nie uczynił tego nawet na skutek podjętych przez pokrzywdzonych działań na drodze postępowania cywilnego i egzekucyjnego. Oskarżony nie miał zamiaru dokonywać płatności, a jego celem było uzyskanie korzyści majątkowej. Zachowanie to jednoznacznie potwierdza, że wyczerpał on wszystkie znamiona występku z art. 286§1 kk. Przy tym wprowadzenie w błąd dotyczyło istotnych okoliczności, gdyby bowiem pokrzywdzeni wiedzieli, jaka jest kondycja finansowa spółki oskarżonego z pewnością nie zrealizowaliby zamówienia i nie dokonywaliby rozporządzenia własnym mieniem. Oskarżony swoimi zapewnieniami, że należność zostanie z pewnością uregulowana, bądź została już uregulowana, że właśnie dokonuje przelewu, bądź już go wysłał, a także działaniami polegającymi na posługiwaniu się, przesyłaniu podrobionych potwierdzeń przelewów, które w rzeczywistości nie miały miejsca (jak w przypadku U. C.) wprowadził pokrzywdzonych w błąd, w celu doprowadzanie ich do rozporządzenia mieniem, w tym przypadku wydania zamówionych towarów.

Oskarżony, jako jedyna osoba zajmująca się sprawami finansowymi w spółce i płatnościami, co potwierdził w swoich wyjaśnieniach i co wynika z zeznań zatrudnionych przez niego pracowników, miał w pełni świadomość, że wpłata na rzecz U. C. nie został w rzeczywistości dokonana, a potwierdzenie jakim się posłużył w celu wyłudzenia kolejnej dostawy towaru jest sfalszowane.

Należy podkreślić, iż sytuacja finansowa oskarżonego od samego początku jego działalności była trudna, czemu on sam nie zaprzeczał, co znajduje też potwierdzenie w dokumentach księgowych z lat 2012, 2013 i 30 kwietnia 2014 r.

Oskarżony, mimo to wielokrotnie zapewniał właścicieli i przedstawicieli firm, że zapłaci w możliwie krótkim terminie, ciągle odlewając zapłatę. W sytuacjach gdy oni wielokrotnie kontaktowali się z nim, wskazywał na zdarzenia losowe, które uniemożliwiały mu dokonanie zapłaty w terminie, tj. nagły wyjazd, podróż, pobyt w szpitalu, nieopłacalne inwestycje, nierozliczenie się w terminie przez nabywców, tj. sklepy, którym sprzedawał zakupione towary itp., wskazując na ciągle to nowe terminy zapłaty, a ostatecznie unikał kontaktu z pokrzywdzonymi.

W tym miejscu warto przytoczyć wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 25.10.2012 r. II AKa 96/12, w którym wskazując się, iż „wypadek drogowy jest okolicznością wpływającą na działalność spółki, jednak jeżeli inkryminowane działanie oskarżonego ma miejsce po jego nastąpieniu, kiedy oskarżony zdaje sobie sprawę z jego skutków w zakresie reprezentowania spółki, nie jest to okoliczność świadcząca o braku po stronie oskarżonego zamiaru popełnienia przestępstwa oszustwa”.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy zauważyć, że kłopoty zdrowotne, na które powoływał się oskarżony, nie mogły mieć wpływu na działalność spółki, bowiem działania oskarżonego miały miejsce również po ich wystąpieniu. Oskarżony zdawał sobie sprawę, na co sam wskazywał, iż kondycja finansowa jego spółki i tym samym możliwość regulowania zobowiązań znacznie pogorszyła się, gdy zaczęły się jego kłopoty ze zdrowiem. Mimo to oskarżony nie zakończył ani nie zawiesił swojej działalności, nadal podejmował kolejne oszukane działania, które powiększyły jego zobowiązania wobec kontrahentów co oznacza, że po jego stronie występował zamiar popełnienia przestępstwa oszustwa.

Do chwili wydania wyroku oskarżony nie uregulował tych należności pomimo, że prowadzone było wobec nich postępowanie egzekucyjne. Wymienione okoliczności, w ocenie Sądu, potwierdzają, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyścią majątkowej.

W toku postępowania sądowego oskarżony Z. S. (1) został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy zgodnie uznali, iż w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów zdolność rozpoznania znaczenia czynów oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była u oskarżonego zaburzona w rozumieniu art. 31§1i 2 kk. (opinia sądowo-psychiatryczna k. 745-746)

Sąd wskazaną opinię w pełni podzielił, jako spełniającą wymogi zawarte w kpk.

Konkludując należy stwierdzić, iż kompleksowa ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, dokonana w świetle zasad doświadczenia życiowego, w ocenie Sądu, pozwoliła na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów. Sąd uznał, że Z. S. (1) dopuścił się popełnienia wszystkich zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów.

Sąd uznał, że zachowań przypisanych w pkt I-II, IV-XXI wyroku oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest w ramach ciągu przestępstw. Oskarżony w okresie od 7 listopada 2012 r. do stycznia 15 stycznia 2015 r. działał z wykorzystaniem takiej samej sposobności, za każdym razem bowiem wykorzystywał to, iż pokrzywdzeni dostarczali zamawiane towary, będąc wprowadzonymi w błąd co do sytuacji finansowej reprezentowanej spółki i możliwości zapłaty za dostarczony towar. Pomiędzy poszczególnymi czynami były krótkie odstępy czasu i nie zapadł wyrok, co do któregośkolwiek z nich.

Oskarżony zarzucanych czynów dopuścił się w okresie przed 1 lipca 2015 roku, a więc przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny. Sąd zgodnie zatem z zasadą wyrażoną w art. 4§1 kk zastosował ustawę względniejszą dla oskarżonego, a mianowicie w oparciu o przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., za ciąg przestępstw z pkt I,II, IV-XXI na podstawie

art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za czyn z pkt III na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§ 3 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k, art. 86 § 1 kk, art. 91 § 2 kk. Sąd orzekł wobec oskarżonego kara łączna 1 roku i 6 miesięcy.

W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze będzie karą adekwatną do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się przestępstwami i w rzeczywisty sposób odda zawartość kryminalną tych czynów.

Z uwagi na fakt, iż wymieniony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył mu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych. Ustalając wysokość stawek dziennych na kwotę 20 zł, Sąd miał na uwadze jego możliwości płatnicze.

Sąd orzekł również wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych zgodnie z ich wnioskami.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, w tym wysokość szkody oraz fakt, że oskarżony swoim zachowaniem wyrządził szkodę wielu kontrahentom, a z popełniania przestępstw uczynił sobie niejako sposób na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zastosowanie wobec oskarżonego jako względniejszych przepisów kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r., daje możliwość zastosowania wobec oskarżanego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze przekraczającym 2 lat.

Analizując właściwości i warunki osobiste oskarżonego, Sąd warunkowo zawiesił wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata. Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary jest nierozdzielnie związana z istnieniem pozytywnej prognozy na przyszłość wobec oskarżonego. Sąd może skorzystać z tej instytucji jedynie wówczas, gdy jest mało prawdopodobnym, by sprawca w przyszłości popełnił przestępstwo. W przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary, ustawodawca wskazuje na pierwszeństwo celu zapobiegawczego.

W ocenie Sądu wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca przypuszczać, że w przyszłości nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanych mu w niniejszym sprawie czynów był jednokrotnie karany za przestępstwo powszechne, wyrokiem z dnia 24 lipca 2006 r. (karta karna k. 1407).

Sąd uznał, że efekt resocjalizacyjny wobec Z. S. (1) osiągnąć można w warunkach wolności kontrolowanej. W odczuciu Sądu, nie jest on osobą na tyle zdemoralizowaną, aby dla osiągnięcia celów kary należało umieścić go w zakładzie karnym, Natomiast długi czteroletni okres próby pozwoli zweryfikować postawioną prognozę kryminologiczną. Dlatego też, należało uznać, iż wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, winna stanowić dla oskarżonego wystarczającą i dostateczną naukę oraz przestrożę na przyszłość, a zarazem będzie impulsem do przestrzegania prawa i zasad współżycia społecznego w przyszłości. Przede wszystkim jednak warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie stanowiło motywację dowywiązania się z nałożonych na oskarżonego obowiązków naprawienia szkody, a tym samym w sposób najbardziej dotkliwy i skuteczny, bowiem materialny, uzmysłowi mu nieopłacalność popełniania przestępstw.

Zgodnie z art. 627 Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu kosztów sądowych w całości, w tym opłaty w kwocie 700 złotych.